

[Undervisningsministeren.]

som de store seminarier hidtil har kunnet gøre.

Jeg må endvidere oplyse, at de nævnte antal linjefag for de forskellige seminarierstørrelser: 10, 12 og 14 fag, er et forhandlingsudspil — det vil jeg gerne understrege — fra direktoratets side. Det er udtrykkelig sagt fra denne side, at man er villig til at drøfte andre modeller end den model, der er anført, når blot disse andre modeller kan føre til fornuftige og økonomisk forsvarlige holdstørrelser. Det er ikke nævnt af hr. Elmholt, fordi DMS i sit brev til folketingsudvalget ganske simpelt ikke har omtalt forslaget som et forhandlingsoplæg, hvad foreningen rettelig burde gøre. Det fremgår da også af en skrivelse, som DMS har sendt til Dansk Magisterforenings seminarisektions bestyrelse og seminariernes tillidsmænd, og jeg vil gerne fra denne skrivelse, der er dateret den 9. september 1974, citere:

„Den fungerende vicedirektør understregede på dette møde, at modellen kunne diskuteres under forudsætning af, at det samme mål kunne nås ad anden vej og drøftelserne herom kunne optages med Dansk Magisterforenings seminarisektion og rektorforsamling med henblik på en endelig løsning inden nytår.“

Det har man altså blot ikke gjort undervisningsudvalget opmærksom på.

Jeg er således parat til sammen med direktoratet at gå ind i de lovede forhandlinger for at sikre to ting: at seminarierne bliver rimeligt alsidige i deres linjefagstilbud, og at det, vi gør, er økonomisk forsvarligt. Hermed håber jeg altså også at have været med til at kaste et klarere lys over mine hensigter med hensyn til nedskæringen af antallet af lærerstuderende pr. 1. august 1975 og over de tanker, som jeg mere detaljeret har gjort rede for.

Første næstformand (Grete Hækkerup):

Jeg må gøre undervisningsministeren opmærksom på, at taletiden for ministre er 3 minutter.

Elmholt (RV):

Jeg er selvfølgelig glad for, at ministeren gav udtryk for, at de nedskæringer, som vi finder nødvendige, skal bæres af seminarierne i fællesskab, og ligeledes glad for, at

det blev præciseret, at der ikke var tale om et diktat, men om et forhandlingsudspil, og jeg forstår, at der i løbet af ganske kort tid skal findes en løsning netop efter den model, at det er i fællesskab, nedskæringerne skal bæres.

Men jeg vil gerne slutte med at spørge ministeren, om det så ikke ville være rimeligt at stille imod, at intet seminarium kom under 5 hold, for efter den model, som vi har fået skitseret, vil 5 hold give tilladelse til at have 12 linjefag, og intet seminarium har over 14 linjefag efter skitsen. Det vil efter min mening netop give et fællesskab, give ensartede undervisningstilbud på vore seminarier, så man ikke får én gruppe seminarier med mange tilbud og en anden gruppe med færre tilbud. Derfor vil jeg gerne høre ministeren, om ikke 5 hold og 12 linjefag netop ville føre til det resultat, som vi i fællesskab vil have, nemlig at nedskæringerne af elevtallet skal bæres i fællesskab.

Undervisningsministeren (Tove Nielsen):

Jeg tror nok, jeg må sige, at hr. Elmholt og jeg er meget enige, når det drejer sig om nedskæringen af hold på vore seminarier og også fordelingen af de forskellige linjefag, og jeg vil meget gerne være med til at stille frem imod, som også hr. Elmholt var inde på, at vi får en virkelig rimelig fordeling over hele landet, så vi ikke har én gruppe af store seminarier med alle de mange linjefag og en anden gruppe af mindre seminarier, som ikke har så mange linjefag. Jeg er fuldt ud opmærksom på, hvor stor værdi der ligger i, at vi får denne retfærdighed ind i fordelingen af nedskæringerne.

Elmholt (RV):

På de 8 truede seminariers vegne tror jeg jeg kan sige ministeren tak.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af Flygaard (DR) til undervisningsministeren:

„Har ministeren planer om i nær fremtid at sikre ligestilling mellem handelsskoleelever og tilsvarende studerende, gymnasie- og HF-elever m. fl., i henseende til lærebogsanskaffelse?“

(Spm. nr. 45).